

Đau Khổ Một Đời

Chương 1

Mấy năm nay làng Vĩnh Thuận liên tiếp thất mùa, bởi ngọn gió chướng non bắt đầu thổi rong từ đầu tháng chín âm lịch, nên nước mặn từ cửa sông Ba Lai tràn lên con rạch Cai Muông sớm hơn hàng năm. Khiến cho mấy giống lúa nước nhỏ: Cai Nun, Phụng Lun, Nàng Thóc nếu không ngâm bị gục đầu vì không chịu nổi rồi tróc trắng chết khô. Chả còn những miếng ruộng nào ngập nước bao giờ, thì mỗi may ra giáp hạt có gạo ăn tạm mà thôi. Chờ con không thì phải nhanh chịu cảnh nghèo xơ xác, cho nên dân làng nào cũng tha hồng cầu thóc quanh vùng. Có người lại đi vào tới Cai Mau, Bắc Liêu, Rạch Giay, Nông Thập Mới làm mướn kiếm tiền cơm. Vì ở những nơi này mỗi có thể phát công lương thuê hay giới nhà giàu thuê cho người ta, hoặc xin vào vườn cấy kiếm công nước.

Cũng nhờ vậy mà gia đình ông Cai Thôi mỗi có công đôi phần. Bởi năm nào ông cũng gom lúa ruộng thu vào lên tới trên 700 giải lúa đi vào bộ nên của ăn của để con lại biết bao nhiêu không số thiếu. Người con thêm sinh lời rất nhiều nên ra tiền, bỏ lúa mẹ rồi bỏ lúa con, cho nên phúc lộc của cái tiền tài tới nhiều nhất. Người cũng làm một nghề rất thông thạo, bởi người giàu có thì hỏi mỗi công quyền chọn nước thóc ăn, con người nghèo khổ thì gặp thời nào ăn ăn thời này.

Còn lẽ cũng nhờ miếng ăn no nui lại thêm cái năm tài lộc hơi hì hức tăng công, rồi con bắt nước con của, con cái lúc nào lớn thì cũng đem nên cầu thân đáng nấp. Nếu phong khi gặp lúc hoàn cảnh này nên hỏi vay tiền, bởi vì thời buổi này nếu không chạy lại nhờ ông Cai thì biết chạy đi đâu, cũng vì bao nhiêu năm trong những cái lúc nào cũng có rất nhiều cái làm...

Nhìn cảnh dân làng xơ xác thiếu ăn, ông Cai Thôi lại mừng thầm, nên ông bên bàn với vợ:

- Mai nữa bỏ lúa con lại rồi bỏ con đem công lại cho tôi, rồi tôi tháng tới rồi hãy cho mấy người tài lộc này vay mỗi nước.

Bà với người lên, hỏi nhai

- Sao cha nói không cho vay sớm nhớ mỗi năm, nếu trong cho mình con quyết định lại của nhà chờ con nên nhớ vậy tôi sẽ ba con chuốt tới tháng ba rồi bu vào lối ó

Nhông ông lại vuốt rau tre cói, nói lớn:

- Năm nay mùa màng thất bát, nhờ vậy thì hai cái bỏ lúa của mình thì làm sao nữa nên cho vay. Tôi như năm nay phải cho tôi nói vay lấy ruộng mướn làm phần lớn, chờ con lấy công mướn ba phần nhớ mấy năm rồi thì cũng uống.

Bà với người tìm cục thuốc xoa vào bên mắt, rồi nói tiếp:

Sau câu nói rồi là một chuỗi dài yên lặng. Con Xinh lát nữa thì xuống nhà dõ dõ, néo lo làm bôn phần của mình. Con một mình ngồi ở nhà trên, bà Cai nhìn ra mấy noc trái nãng vồn nổi non trong ánh nãng. Bớt chớt bà nãng nghĩ tới cuộc đời mình, sao mà vô phước cho tôi hôm nay. Năm nhiều lần bà đi chửa câu khăn, vậy mà không có chửa nghein thêm một nĩa con nào nữa. Nếu cóu nhõ vậy hoai, thì gia đình này tuyệt rồi sao. Bởi câu Hai ngoài cái ta cảm bảm sinh, chõn bên trái thì bõ teo cô không con nững vững.

Càng nghĩ tôi niềm kia nói nơi chõng nào, bà Cai nghe một niềm quan thạt tâm can, khi thấy õi xung quanh trong xóm này. Heivõ chõng mà xấp lại rung rinh bõn cái chõn giõng, thì chẽ chõng vãi thãng sau năm mang chửa nghein. Chõu không phải nhõ bà tìm hết cách mà nõi chãng chõu thui thui. Phải chỉ bà nõe cho õng ăn kham khoả gì cho cam, nãng này ngoài mõi ăn sung sõng hãng ngay, tôi nên bà con sai con Xinh quấy cho mấy trõng hoả gãi nõi mà tâm bõ. Vậy mà sõc lõc của õng dõng nhõ nõi nõi nũ, ăn õi nõi mà năm rồi mà không õim nghein. Cóu nhiều khi õng lại vãi lũa nõi ngoài bõ làm cho bà cảm thấy nõng hõ. Mấy khi nõi thì chẽ nõi nõi nhẽ nĩt õng vãi cái cho bõ ghet. Ta cá mõi thõu nõi bà Cai chẽ biết chõu nõng ăn thãm, chõu không thể nào tâm sõi với ai. Vì õi trong xóm này, cũng không thể tìm ra một nõi bãng vai bãng veiv

Bao yù nghĩ con nãng hõn nõn trong nũ, thì cóu õng Hồng Thanh tõ dõ dõ xóm Giõng Nũi lên thãm. Sau một hoả chõ hoiv, bà liên kêu võng xuống nhà dõ dõ, bieu con Xinh lo nũ nõi pha trã sau nõi bà nõn nũ hoiv: - Chũ Hồng Thanh lên tôi chõ hay cũ chuyẽn gì hõn?

Õng Hồng Thanh gặp nõng nói nhõiv

- Dã không dã gì chõ Cai năm nay thạt mua chãc phải thiếu ăn, nên tôi nĩ lên nũ nõi chõ Cai cho vay thêm ba chũc gĩa lũa, nõi ăn cho nõi tôi mua gĩa...

Bà Cai cũ thõi quen, heiv gặp vey gì quan trõng thì bà tem cũc thõic xĩa qua bên mep. Rồi nõn õi nõi cho nõi phuõra, dõng thể một con bõ cái gĩa sau nõng ngay thãng nĩ cay trên nõng ruõng. Bãy giõ năm dõ dõ gĩa cay rõm thõi khác quairanh rang, nên nhai lại cho cái miẽng nõi bõn, mà bớt cũng nõi gĩa cũn nào heiv trã, thì hõ cũng thõng hay cũ thõi quen nhõ vậy.

Sau vãi cũ chẽ nũ cái gĩa sang, nhõ lãy chẽ khãn the thãm lên trên mep. Rồi bõt tay cảm cái bình tích rồi nõi trã. Sau nõi bà nãy tãch nõi sang bên, rồi nõi nhõiv

- Năm nay lũa thõic của tôi con cũng chãng nõi bao nhiều, nõng với chũ Hồng hoiv thì làm cho tôi khoi cũ quai. Vậy nõi một lát nõi õng nhã tôi nĩ thãm ruõng dã (ve), thì tôi nõi lại cũ õng tính sao, tôi chõng nõi tôi sai sãp nõi chãy xuống nhã rồi chũ cho nõi lên gĩa.

Hai nõi ngoài nõi chuyẽn thêm một hoiv nõi, rồi õng Hồng Thanh lại nõng dã xin phép ra về. Bà Cai cũng nõng dã nõn nũ nũ theo tiẽn khãch, khi nhìn thấy õng Hồng Thanh nĩ ra tôi nũ con lãn nũ thì bãm mõi lát nũ trõi vãi. Rồi bao nhiều cũ chuyẽn hiẽm khĩch năm xĩa nõi lại hiẽn vey nhõ một bõng mà tõ nũ trõi dã.

Hồi nời khi ông Cai Thôi bắt nầu nỉ ra tranh chời Hông Cai thì ông Hông Thân cũng chầy chời nể tranh. Nhờ bả nỉ nời tiên lôn, nên ông Hông Thân thất cời nể rồi từ nời tới nay hai ngời gia bả lam sời thần thiên ở bên ngoài, chời thất ra bên trong dai thì hai gia nình này chằng cời ỏa nhau. Ngay hôm nay vì gặp quai nên phải nánh muoi mất nên này ma vay hời.

Bả con nạng chôn vôn với moi thu hần nảm xỏa, thì ông Cai Thôi nỉ thăm ruộng vè tới cời. Vở ngoi thấy, thì bả chầy ra nơn nảnh cời. Rồi bả thuật lại vui ông Hông Thân moi vớ lôn hời vay lủa của mình này. Nôi xong rồi hai với chằng cời lôn tông nể. Dồng nhò nời cũng lại một niềm vui, của những ngời giàu cời thấy ngời gheo khời nể nể nảm mình cau khần.

Sau nời bả lo hời con Xinh coi che moi bình nời tra thất nể cho ông ma y uong cai coi, rồi bả bẻ ông lo nỉ tằm rồi rồi lo côm nời.

Côn nạng thàng giếng oi ai moi cách lại ky, dồng nhò cây lại nạng xếp canh trong khồng khí vang với nể nời côm, chẻ cời tiếng cu nể gay vang từ ma y ngoi cây muu vông xuông. Ông Cai Thôi nể nể thêm giếng, xỏi tông gao nời ngoi mất lảnh moi cách lại ky. Bời vì cuộc nể giếng của ông, khồng biết sao ma chỏ nể nể giếng nể cũng trung ngay ma ch nời ngoi, cho nên cời nời tới cây trái tốt bở mua. Chời con ngời dẩn ở này, tôi mua nạng hần nời ma nỉ xin gành nời ngoi nầu ăn cũng nể nể thần rồi, chời con mong gì cời nể tằm rồi cho sách se tằm thần.

Cời sanh nể ở vung nời ma này, moi biết thồng gioi moi hời bao nời nôi xuông. Chời con cời nể nời uông, cời gào trang trong khấp hời ra nầu côm ma ăn, thì hời nầu coi biết ôn sời khai khần của tở tiên ông bả cho nên hời nầu dằm bở ma xông ra nể ma gin giời

Nể ky coi moi hời ông Cai bên nghó, khồng chông vai bở nể ông bần vai chực giời lủa rồi nỉ mua vai bao xi ma ng, kêu thàng Tô Tả thôi hời nể lại nhò nể nể cho ba cai ông hời rồi mồn ma ngời tở nể ở gành này, thừ nể xuông thì cai giếng này nời trong khời nể. Tôi chông nể khồng chông qua mua nời ma nể, bần nời ngoi cho bả con ở này, lấy tiên mua cời xỏ nể nể thì chẻ cũng nể chời nể nể chỉ tôi vể bần ma y thừ trái cây này. Chẻ cời tìm nời moi ma ch nời ngoi thỏi, thì hể lỏi của nể thu vớ cũng bả hai ma nể.

Bao nhiều y nghó nể cời chôn vôn trong nầu ỏc, nên ông nhìn nể nầu cũng thấy yeu thồng khần khít. Chời khồng phải nhò trong ma y nể rồi, ông nể nhiều lần cời y nể dể cời. Kêu ông Bả Tông nể bần miếng nể giếng này, rồi lấy tiên nể nể ra ngoi Giếng Dai, mua lại miếng nể của ông Chúi Quy cat nể lập cở ngời cũng nời.

Tằm rồi xong; ông nỉ vớ bở thay moi bở nể vai nể. Rồi ra ngoi nể ghe giở, lúc nể thì hình ảnh của moi ông Cai lại hiện ra lể. Vì trên bần thừ cây tu gở Gó Cở cở cở lập lảnh ảnh saing lung linh, con ma y cau lể với hoành phi cở tở thêm bẻ thẻ Phái nể nể cời nể ma cời nể ma y thừ này, thì cho dể dẩn dể cũng hể quy nể thẻ cao sang, vì dồng nhò ma y thừ lể này chẻ cời danh riêng cho hể ngời giàu cời

Bở ăn nể cũng vể, ông Cai cời thỏi quen. Phải uông moi chun rồi thu cở ngâm con chim Bím Bíp cho cở gành cở, nên cở thẻ của ông lúc nể cũng

trong công trạng dài dài. Bà Cai gặp cái ruột cái loic, bỏ vào ngâm trong dĩa nước mắm rồi nhìn ông nói nhời

- Thằng Hai sao cang lòn, tới thấy nói hời kỳ. Không biết nói nã nã nhanh, mà cái xông sống của nó sao mà dàu quặc. Con hai cái chòn thì nó còi to mập teo. Nhờ cái nã nã này, thì cũng khoilong nĩ nững bình thông cho nõi.

Ông Cai thõira, nói nhời

- Mình nã nĩ môu cõa chua cũng hết máy năm rồi, mà tới coi không hết. Thở nhờ vậy thì mình cũng phải nã nhanh chòu chòu biết làm sao. Bây giờ chẻ con coi nõi biểu con Xinh giới nõi cho nãng hoang, rồi tới với bà kiểm thêm nõi khác.

Nghe nói tới nõi bà với hời nõi mà, nên gặp thêm cái nãu cai bõira dãm nõi mắm, rồi nói:

- Tui cũng nghe ngõi ta nói. Hiện giờ ở trên xai Châu Hồng, coi ông thầy Hai Linh rất là tài giỏi, chõa bình giới nhờ thần. Con ngõi nã mà chãm coi con, thầy hoá thuốc uống chõng vai chũc thang thì coi

Ông cai Thõi làm thêm cái troi, nãy không xuống nói:

- Vậy bõa nã coi ngay tới, mà nõi nĩ lên trên nõi hoá thuốc với cau nãy giùm tới. Chõu gia sãn nhờ vậy mà coi một mình thằng Hai, rồi lại coi tới coi nãy làm cho tới buồn làm.

Lần nã cũng vậy, hẽ một lần khác tới thang con, thì hai ông bà nãm ra buồn rõi rõi, nên bõa cõm ăn cũng mất ngon. Chẻ con lại coi tiếng vãn cõm, vãn tiếng troi khác mỗi khi ông bõng ly rõi lên nhãm nhi theo nãy nghe

Bõa cõm kẹo dài cái nõi tiếng nõi hoà mà vãn chõa xong. Bõ vì máy ngõi giàu coi hời con uống ăn theo nãy bõ chẻ tới nghiệp cho con Xinh, phải nõi cho hai với chõng ông Cai ăn xong, rồi nõi mỗi đoin xuống nhà dõ coi mõi gì con thì ăn lại. Chính nhõ cái sõi trong nõi nõi bụng rã rõi nhờ vậy, mà bõ cõm nã nõi ăn cũng cảm thấy thất ngon, nên cô thể của nó tron vo lòn theo ngay thang.

Con Xinh cũng mõi lại cái nãu con cái loic, mà ông Cai chẻ giẻ coi hai cốc thòt man, con lại nã cái sõi với xõng ham nên nõi ngâm rất là sãn khoái. Nhõ trai ột sõng trâu vãn chín tới, nên nã nõi ra một mõi vò cay nõi nãm nãm một khi nã dãm vào trong dĩa nước mắm rồi, thì nõi canh chua coi dõ cũng hõa ngon. Bõ canh chua cái loic, mà gặp ột sõng trâu thì hai thõ nõi nõi quyẽn vào nhau phải biết.

Rồi nõi ăn vet thêm giẻ cõm chãy, mà cũng vãn con cảm thấy hời nõi bụng trong long. Nhõ nõi cũng không biết phải tính làm sao, bõ bà Cai là loai ngõi cãn thần. Chẻ nhìn vào nõi cõm thì bà coi thể nõi nãm lại nõi nã nãm bao nhiêu gáp, con khi nã nõi cho cõm nhõi thì thể nã cũng bõ rãy la cho một trãn. Coi khi nõi con bõ xãng cãy nũa bẽp lên nãm, vì nhõ ngõi giàu coi nhõ bà Cai hiện nay. Phãn nõi hời nõi xõ với kẹo nõi ột trong nhà nõi tẽ bĩa con hôn lại con chõ.

Ở nõi cho bà Cai lâu nãm, nên con Xinh biết tính bà cũng nhờ nãng dũ biết tính mõi chõng. Vì thế mà nõi coi nãm cõm gáp lõng nhờ nãm nãm. Nếu khi nã tới nõi quãi thì nõi nĩ ra ngoài võn kiểm máy quãi chõi xiêm chín hấp, mà bà nãm bõ không con nõi bãn chãi cho ai. Nõi xin bà chãi xuống rồi

nhem vào trái ra bôi vào nồi ngoi nấu, ăn nhớ vậy lâu dần rồi nồi cũng trôi thanh một cái thôi quen, hết tôi mua thùng bột mỳ đem. Chuối phần nóng chắt nhát gần hết cái bột nên không có chuối non chín hết làm cho nồi nấu ra buồn lắm.

Tối hôm nay cũng vậy, sau khi nấu giò cho cậu Hai nguội giã nóng, nồi cũng thấy xối xối gan. Bột cái thùng cậu Hai này nhem nào cũng nổi mất vui lâu dần vui mồm của nồi cũng xè ra nhớ làm bạn chầu không phải là con gái. Chờ thật ra nồi là con gái con trinh, vì gia cảnh nghèo khó nên ôi ôi cho người ta, mà bạn Cai biểu nồi làm cái gì cũng không dám cái.

Nhóm nay sau mấy lần thóc giã lúc nước giò nhem khuya, con Xinh nghe tuốt phần mình. Bối nồi nấu chín gần 20 tuổi nấu rồi vậy mà con nỉ ôi ôi, trong lúc long nhang ngón ngang trăm mối, thì ông Cai nhe gót bốt vào Con Xinh chừa kíp hoàn hoàn, thì ông nỉ bốt miếng nồi rồi thì thềm nồi nhồi

- Mấy nóng coils là lần nghe hôm. Bả mấy biết nốc thì tan xông nạt thò nồi Thoát nam xuống ngoan ngoan nghe tao, thì một lát nữa tao cho 5 nóng, rồi mai một nhem về cho cha mai này, nỉ lên chôi mua vải may cho vải bỏ qua nỉ a nỉ mỗi...

Con Xinh chừa kíp hoàn hoàn, chừa biết chuyen gì sẽ xảy ra, thì ông Cai nỉ nhem nồi xuống rồi loà quàn ra nhớ người ta loà da con ech. Sau nồi ông ta nỉ hai bàn tay thoải ra bóc hết tum lum, nên khi con Xinh về mỗi kíp hoàn hoàn, thì ông Cai nỉ nhem mình nồi hộp xuống nhớ chạy gia gia.

Chóng 15 phút sau thỏ mất đức tình, rồi ông Cai lại liếm mep bốt nỉ, nhớ con mep về mỗi cái lúc nốc một trạch cái nồi nấu hôm, nên giò bóng nhem không một ai biết nốc. Rồi ông lại nhe nhang ăn ai chun ra, nên nỉ lại lên nhau trên trong bóng tối. Với giọng mặt thật là vui tôi mất ngủ yên, vì ông về mỗi thỏ mất nốc đức tình, vì ông về mỗi ăn người với một nồi con gái con trinh, mà mấy người giàu coils lúc nào cũng mong nhớ vậy.

Chè tôi nghiệp cho con Xinh nấu nồi với biết bao nhiêu sỏi nấu nỉn thể xác lại tinh thần, mà nồi về mỗi biết đồng nhớ nồi của mình nhang rã ra vài giọt mai trinh, nên bao nhiêu cuộc nốc con gái của nồi hôm nay không con nỉ. Rồi này sẽ có trái cay ngán nhang nồi xuống trên nấu, khi vui này sớm muộn gì thì cũng nỏ beà ra, bối cái việc này làm sao mà giàu ai cho nốc.

Trời tối mờ sáng hôm sau, thì con Xinh lo thóc dấy thật sớm nỉ lo xát chuối cây cho heo, gạo vớt tuốt nồi nỉ ăn. Con hai với chong ông Cai thì lo chế bình nốc trái Thái Nốc, rồi ăn kẹo gừng uống nốc theo coils sáng mỗi ngày. Nhớ con Xinh làm chừa nốc bao lâu, khi mặt trời về lo mồm qua khỏi nóc trâu, thì cậu Hai nỉ thóc giã khoi là inh ôi.

Báo hai con nồi phải ngừng tay lát nỉ chạy vào rồi aim cậu nỉ ra sau heo nỉ nỉ. Nhớ nên khi con Xinh nhìn xuống, bỏ phần sinh đức của cậu Hai nồi cũng bở quai cô rồi. Làm cho nồi liên tông nên ông Cai hôm, nên nồi run mình sỏi hạt. Cho nên nồi làm lết nhìn, không biết tôi khi nào rồi cậu Hai bắt nấu nồi hôm hiệp nồi này, vì nồi nỉ nhìn thấy thùng "nồi" của cậu Hai bắt nấu hôm mất...

Xiêu nài cho cậu Hai xong, con Xinh tiếp tục làm bên phần ôi nôi của mình, lo nỉ bắt nỏ cháo caulein haim, nếm một lát nỏa con lo nức mồm. Cũng còn nhiều lúc cậu Hai trôi chổng không chầu ăn, con phung nhai phèo phèo, bao hai con Xinh phải đo cậu trăn thăn, nếu không thì bị bắt chửi rủa.

Nước cho cậu Hai ăn sáng xong thì con Xinh cũng mệt nỏng nỏi. Vì cậu Hai hoá miệng ăn chẳng nỏic bao nhiêu. Nhờ vậy mà con Xinh cũng con vớt vát nỏic chút nỏnh, nên nỏi ăn một lát mấy cái xỏng cailoic, va húp một tô cháo cũng ngon lành, mà bà Cai nỏi cái dãn nỏi hoỉ hoỉ. Biểu phải nỏi nỏi cháo trắng cho nỏi trỏic, rồi nỏi sáng hôm nay làm một con cailoic bỏi bằng bap tay thái vo nỏi cho nỏi ngọt, rồi xắt hành hỏng bỏi vào, khi nhac xỏng phải nỏi ra c vào ít hoỉ tiểu cho cậu Hai ăn ấm bụng.

Nàng húp mấy muỗng cháo vào trong miệng, thì nỏi lát nỏi chuyển ỏng Cai hoá hoỉ, nên nỏi nhìn xỏng ngỏic, xỏng nỏi mà mắc cỏi thắm trong bụng. Những nỏi cũng nghe lỏi ỏng Cai nỏi nỏnh giầu kín chuyển nỏy, không thể nào dám thoả với ai. Vì nỏi ra chẻ cang thêm xỏu hoỉ..

Trong khi nỏi thì bà Cai nỏng ỏng nỏi trên tẻm trâu sỏn bỏi trong khai, nỏi khi nào tỏi cỏi lỏy ra ăn cho tẻn. Mặt trời nỏi lên khoỉ ngỏn cỏy cao thanh vắng một cách lai thỏng, thanh thoẻng cỏi tiếng cức tẻc của gà mái nỏi vang lên, nỏi hoa lỏn với tiếng gỏ gỏy vang lên trong xoim vắng. Làm cho cái xoim thêm buồn, khi vắng vắng tiếng gỏ gỏy chạy ba. Với những tiếng nhỏp cụp cum cum xa xa vắng lỏi, nên nỏi lên một sỏi xay gia cỏic khoỉ bằng tay. Muốn cỏi một hoỉ gạo trắng trong, thì phải tuẻng ra biẻt bao nhiêu giỏit mỏi hoỉ nỏi xỏng.

Nhỏ vậy thì con Xinh nỏng ỏng nỏi tại nỏy, nỏi nỏi xay gia biẻt bao nhiêu giỏ gạo trắng rồi. Những cũng còn nhiều khi, nỏi chẻ nhìn hạt gạo trắng ngỏn mà không nỏic ăn nỏ, nỏi lỏn bên phần của keỉ nỏi ôi nỏi. Nhiều lúc nỏi cũng thay buồn, mà không biẻt than thỏi với ai. Bỏi cha mà nỏi nghe, nên phải hoỉ vay ăn trỏic. Tỏi mua lúa chín gỏt hai xong, mỏn trâu cỏi về bắt bỏi nỏp cho chín thanh rỏm. Rồi lỏy cỏy mỏi xỏy vít rỏm ra, phỏi khoỉ gie cho sạch bụi bụi, sạch ve rồi mỏi dỏm gỏnh nỏm nỏi trai

Cũng chính vì vậy mà nỏi mỏi nỏi nỏi nỏi con, cho tỏi ngay hôm nay thì nỏi nghe nỏi lát, lỏn nỏi nỏi lên tỏi trên hai trỏm giai lúa rồi chỏi nỏi cỏi ít. Nhờ vậy thì nỏi ôi nỏi tỏi suỏ nỏi, làm sao mà lỏy chỏng nỏic nỏy. Cang nghỏ tỏi niẻm kia nỏi nỏi chỏng nào, thì con Xinh cang thêm quỏn thỏt tâm can chỏng nỏy.

Chương 2

Kể từ khi bà Cai lên Châu Hồng học thuốc của thầy Hai Linh, uống nên nay thì bà cảm thấy trong người hơi khàng khại. Da đỏ hồng hào, ăn uống ngon miệng hơn lúc trước nhiều. Cho nên ngày hôm qua, bà lên học tiếp 10 thang, thì thầy Hai Linh cho biết bà đã thụ thai, cũng coi thể bà sanh ra con gái. Khiến khiến cho hai vợ chồng mừng vui khôn tả nên mấy hôm rồi bà với ông Cai thời lúc lúc nên nên ai ai con, con nói với mấy người tài tiên, bà cũng sanh ra đứa bé.

Nói cũng là một cái thời thông tình, khi trong nhà những người giàu coi nàng coi được một niềm vui bất ngờ thì hơi cũng nằm ra rỗng rỗng với kẻ ăn người ở trong nhà. Hay những người chòm xóm xung quanh, như thể mà con Xinh nói cũng được vui lây, nên coi ngày nói được rành rang, ngoài nào một trái dứa khoai rồi than lấy dầu nên mà xốc tóc.

Mấy lúc nói nhau tới nói cũng một một cũng nhau coi thua ai, những người nói lại con gái nhà nghèo, nàng thì nói cho ông bà Cai nên nhau coi ai thêm chửi y. Cho nên nói vẫn tủi phận mình, mà thông hay than thôi vu vô, khi nhìn xuống hai bàn tay, lúc nào cũng chai sạn vì làm việc nhà nặng nhọc.

Chắc coi thể bà cũng muốn ta ở phước đức nên nên lại cho con, nên con Xinh mấy ngày qua nói cũng được đức đức thì phân nào. Bà Cai cũng không con sai nói thì xuống giòng Phụng cắt dây lang, đem về xắt nhỏ rồi băm nhuyễn ra cho gà vịt ăn nó tốt. Những người nói câu Hai lại hạnh nói nhiều nên mà người làm cho nói tiêu tụy nói mà trung sâu, khiến cho ông Cai nhìn nói mà trong lòng hơi ngờ ngợ.

Trưa nay bà Cai sai nói thì qua nhà bà Bảy Bên, xin cho bà một lít rượu ngon đem về cho giảm uống. Sẵn dịp nói nhìn thấy coi một cái trái nặng chua, nên hỏi xin được mấy trái đem về rồi nói nói tới buổi trưa buồn miệng, lấy ra ngoài chấm muối ớt ăn một cái ngon lành. Trong lúc nói thì ông Cai thì thăm ruộng về ngoài thấy sanh nghi, nên trong bụng của ông nặng lo xa xôi lắm. Những phải nói cho bà lên ra sân soi mấy nước trâu, rồi ông đi xuống ruộng cày rồi hỏi nói:

- Mấy thầy trong ngoài ra sao, mà ba thời nói vậy hả?

Tôi nghe cho con Xinh, nói ngày hôm nay ra còi. Rồi nói:

- Lại miệng quai con ăn chơi cho vui vậy ha ông ơi...

Ông Cai càng lo sợ trong lòng, nên hỏi tiếp:

- Mấy tháng rồi mấy coi kinh nguyệt gì hơn? Nói thiệt nên tao lo...

Con Xinh gật gật một hồi, rồi nói:

- Dại thì cũng coi mà khi trở khi suit con cũng không biết nữa ông ơi.

Ông Cai nói:

- Khi nào mắt kinh chông nữa tháng, mấy thì ra hai trái nữa nếu non chửa làm hai tai gò. Rồi lấy mắt nói lên, mỗi ban chón nếp lên một miếng, nên yên nhỏ vậy chông nữa tiếng rồi hãy thì vọng nghe hơn...

Con Xinh gật gật nhiều, hỏi lại:

- Chi vậy ông Cai Roá muốn làm gang bán chôn của con làm sao?

Nhông ông Cai làm nghề, nói nhỏ

- Không sao đâu. Nếu chông nữa tháng sau mà thấy bất kinh, thì phải tìm cách nói kín với tao, nếu cho tao tính. Chờ con không thì tao bắt mày, giao cho lang xài nói mày ra, gọi nhau bỏ với nhau ở tai giữa nhà lang nói biết không...

Con Xinh dai nhoi rồi nói lo thì đẹp chơn mười ôi nếu con lo thì làm công chuyen khác. Con ông Cai thì thì lên nhà trên, ngoài nói ghé giữa nếu ông nói tra mã này ọc nghé ngoài miệng lung. Nếu lấy con Xinh làm với thì mang tiếng lấy người ăn kẻ ở trong nhà con nếu nếu cho nói phải thì mang tội. Không ông cũng không biết phải tính làm sao. Bởi cái chời ông Cai ngày nay, cũng như bên nhà với mà ông mỗi còi. Cũng chính vì bao lâu rồi mà ông rồi vào hoàn cảnh khó xử với ông, phải chỉ ông còi quyền thì còi nhân nói làm với hai, mà hiện nay ở trong xã Vĩnh Thuận này cũng có nhiều người làm nhờ vậy.

Thôi thì năng nào ông cũng phải giữ gìn tiếng tăm của một ông Cai ở vùng này, nếu tôi chông nói nói còi chời thiệt tình thì ông cũng phải nhanh đi nói thì lên Mỹ Tho tìm thầy giỏi hoặc thuốc phải thì, chời không thể nào nếu cho nói mang một cái bụng bầu ở trong nhà này cho nó ọc.

Càng nghĩ nên chuyen nói chông nào, ông nghe một chút thông xét mô hoạch qua tiệm thóc. Không nữa là ông Cai thì ông không thể làm long. Phải cũng rất nếu báo về thanh danh, càng nghĩ nên niềm kia nói nói chông nào, hai quai ham của ông banh ra trông rất là dốt. Nếu là một cái tát của ông, một khi phải suy nghĩ nên chuyen gì, thì hai cái quai ham còi banh ra rồi nhai hạt bắp. Lâu lâu thì nói nói quen, ngày hôm nay nói nói thanh tất rồi không sao nói nó ọc.

Bà Cai thì ra ngoài vườn một hồi, thì nhai nó ọc chông một rồi nằm rôm. Bởi nằm nào thì cũng vậy, hết rồi mùa xuống chông vài nằm, trong mấy nông rôm mức mà bà nói cái thân này chạc gai, không cho gạo vào bời phải thì thể nào cũng có nằm rôm mọc lên. Còi nằm ban ngoài không hết, bỗng lên chời Ngai Tô ngoài ban ăn cái cũng núi Núi cũng là ban tinh của một nhà giàu nhà quê hết thời gì ăn không hết thì ném thì ban. Chời không hết thì tôi, phải ném cho những người ban con hay là cái xoim riêng ăn lấy thoải với nhau.

Theo thời thông người nào giàu còi hơi tiếp tức ban tro nói trâu dò ra, con người nào nghe khoả thì lo ăn cho tan cho mất, nên trong xoim phần nông mỗi người thì nghe xô xai. Chè còi một mình ban thì nhà còi học hô cao sang, những sời giàu còi của ban làm cho người ta nằm tiêu. Bởi sản nghiệp nhờ vậy mà chè còi một mui con lại tất nguyên, mai kia hai ông ban chè thì thì của cái này nếu là cho ai.

Càng nghĩ ban quô nên sời nói, làm cho ban buồn làm, nên ban nĩa tay xuống lên rồi vào cái bụng của mình. Ban còi cái nhai là còi vật gì năng mãi nông dôi ban tay, nên ban nói nói còi rồi bỗng rồi nằm rôm thì vào nhà nhờ mỗi bời.

Khi vào tôi nhà ban nhìn ông nói:

- Nằm này nằm rôm mọc sòm hôn mỗi nằm nói mình...

Ông Cai mà lo ra, nên nằm ở nói lại:

- Vậy hai Năm nào niềm niềm sôm, thì thôi tiết lại bất thường, toái sô năm nay mua mang thật bất nôi này. Thiet trời nait này năm nay, dồng nhô hoi khai lai..

Hai vô chông nôi lập giấp một hoi, thì bả bồng rôi năm rôm ni xuống nhai sau, rôi tay bả lóa phân ra, tay năm nào con búp thì nêi rêng ra, con tay nào nôi bung ra rôi thì nêi chung một khum. Xong nôi nôi bả liên kêu con Xinh lai dai:

- Một lai nôi này cat cho tao vai nôi lai chuoai non, nêi gọi một moin năm này nôi lóa than cho oing nhai. Con một moin này thì rôi sach cho bả nêi bả kho main anh côm. Thiet năm rôm nôi mua tay nào cũng mập. Anh vô nghe ngoi mat tai nôi rang, chieu nay bả cho này anh ngon một bôa..

Nôi xong này câu nhô vậy vô i kei anh ngoi ôi trong nhai rôi bả lo ni ra ngoài coi này cái oing nêi kiem soat xem sao. Bôi coi này con garmai tô ngay hôm qua này oing rôi, bả nêi coi hoi con Xinh nôi nôi con garmai chóa coi nêi. May viec nôi bả nôi tống trai nhiều rôi, khi garmai cuc taic nhô vậy thì nôi phai nêi thoai, không khep nôi lai ni nêi haing ooi ta moi bôa.

Nôi lai một bân tinh chung cho những ngoi năm bả ôi nhai quea lo haing lam giau qua nôi bân tay can main vô i sô chôi nôi khoac côi của mình. Cho nêi ngay hôm nay maic dau lei chôi bả Cai nôi bả cũng van con giôi ngye nôi cai tinh coi hoi năm xôa, cũng chính vì vậy ma bả bô mang tiếng la keo kiet.

Ngoi nhai them một mieing trâu nôi, rôi bả moi trôc nhô lai lai con một moin sa poa chea nang vui trong khai da lôn. Không chông hôm nay nôi nêi trôc mình, nêi bả ni lei vô buong giôira tham thoi. Thì quai nêi gan nôi khai vậy ma nôi nôi nêi chín trôc mình hea tron, thea moi biet cai nghe vaui sa poa chea coi vậy ma cũng không phai dea

Bả phai hoi loim lai tống ngoi, cuoi cung nhô bả Bie Lai ôi xai Phui Vang, hôm năm rôi tình côi ni anh gioa gap nhau rôi bay bieui. Giông sa poa chea này la goc bein Thai Lan, nêi that lai lai. Muoi vui chín cho nêi, khi hai nôi xuống phai boi vào thau nôi lnh ngam lien. Sau nôi lai ra chui cho sach phai moi thoai, rôi nem phoi nang cho gia chông một buoi, nem vô boi vô khai sap them một lóp lai chuoai khoai chông hai nem sau thì giôira chín nêi mem mup.

Bả Cai ngoi main me này trai sa poa chea một hoi, lóa ra này trai that ngon, rôi sap vào trong này cái dóa nguoi quai nem lei ban thoi nêi nang cũng kieng. Sau nôi bả moi ni vô buong lóa một cai aoi the nêi maic vào trong lách sô, rôi ni xuống nhai dôi lai này một cai rôi chôn sap vô cho can than, sô này trai chín rui thì nôi bô baim. Bôi loai trai này nào cũng vậy, ngon hay không la lui nôi con tôi, chôi nêi bô baim giấp rôi thì lam sao bân maic nôi nôi.

Sô soan xong xuoi nôi nôi nang hoang, bả Cai moi lai cai khai the choang lei nôi, rôi xoay cai chei khai năm ngay trôc trôn. Nôi cũng la một phong cach, của những ngoi thuoc hang trôc gia hien giô. Sau nôi bả day xuống nhai dôi dai:

- Con Xinh nôi rôi. Bả maic ni chôi nghe hoai. Ôi nhai nhô cho câu Hai anh no rôi tam rôi. Nôi coi bô nhai ni chôi, rôi này con garmai tô này oing rôi, không coi sai oai thì nôi nhai qua nhai hang xoim nêi thì rat uoiing..

cũng là một nhà tính của một nôôic chaim tiến lại hầu nghe nam, trong khi nói thì các nôôic vẫn minh, hơi nhà sang che ra tôi tau bay, tau lại vẫn hồng thoi và đúng nội dung khác nữa...

Hôm nay con Xinh ôi nhà hôm me, nên nói nhà cấp mắt ngoài qua vùng nhà Chai Nôo mắt xa xa. Còn lại nghe máy ông già ôi nhà nói lại, là vùng nhà nói ngay xóa là của ông Cai Thang. Nhưng vì ham tranh chôi hỏi ông với ông nam nữa rồi rồi rồi lại nhà Chai Va cam thuc. Cho nên khi không con chôi nói, thì phải ky và tôi ban ni. Thế là câu "nhốt khoanh nien thien nien van chui" giảm ra thiet nuing. Ngay hôm nay con cháu của dong hơi này, đồng nhô cũng nâng xieu lại nói nhà. Mà ông ôi dân ôi nói này, mỗi khi nhắc nên ché con là hoai nien.

Con Xinh nghe một nien luyen tiêc mô hoà khi nói nhô lại hỏi nên hoá hôm, lúc nói nhà khoanh ga ga cạnh hai. Nói nâng người mô mang, bóng nien giôt mình thoi giac, thì bà ông Cai loi moi chun voi rồi ông cô quan nôira chôi cho tôi bôi hoa lại Mãc duê lúc nói nôic cũng muốn lên máy, muốn rein lên những tiếng kêu sưng sôông mà không daim.

Nôira trong tình duc rất tôi nien của con ông ôi, khi hai bộ phận nôixap lại thì tôi nien nghe một nien hành phuc. Nhưng con Xinh nhà biết phải làm gì, khi thấy ông Cai hea moi lại nhô vậy thì hạp tap ban quan voi rồi ông lại giôi mun chun ra, nhô một loại rai than nâng trôôn mình bôni trong nien tôi. Con lại một mình, với bóng nien vậy phui Con Xinh rô lên nói vui của mình, nói lại coi cam giac nhân ra, đồng nhô hai nui vui bat nhà nôilôn ra hôn lúc trôic. Con dôôi của mình, thì day dân reu xanh, chôi không con meo nôi nhưng tô nhô thôi con gái.

Trong phui giay hoai hoip nôix con Xinh lại nhô tôi gõng mắt của bà Cai hea sôic lảnh lung. Ahn trau ma ching dinh moi, pham những ông ôi nam ban nhô vậy tính khí rất là nôic ac. Làm cho nôisôi muốn nói da ga khi nhô lại moi lại ban teim cuc thuoic xa qua bên, rồi nhai trau với ham răng trắng nhẹ không hea bôn một chui có trau dinh trên khoe mep.

Nôisôi bà Cai ma hay nôôic, thế nào cũng nainh cho nôimột trau non ghen. Không chông ban con loá nhà nôira ngoài nhà Vieic, nên cho hơi giôt nhà boá voi rồi nôi trau luôn ngoài nôix Bao nhiêu nói lo sôic nôic ôi aim anh trong nhà, làm cho nôighe lấy tôi câu Hai, chôi bình thôông thì nôic cũng meo tay, nên nôic cũng không nôilong ma ghet boi

Sang ra con Xinh cũng làm bôn phần một con ôi nôix. Nôi lo ni queit doin hea cai cam nhai rồi nên cai san. Chôi nam cũng phải nên sách bóng. Mãc dau sôic sách se nôic ching nôôic bao lâu, bôix là cây vuisôix, là cây sa pôchea cây mít côi rừng này. Nếu không queit ky thì thế nào cũng bôix bà Cai là máng.

Xong xuoi máy công vieic tuing mung hàng ngay, thì câu Hai nhà thoi giac tôi côi rôa mắt nainh răng. Con Xin phải dat câu ni ra mai nôôic. Mãc nôôic mô này phải nập nập cho thiet ky không coi một con lảnh quang. Ché nên danh riêng cho một mình câu Hai nainh răng rồi mắt. Nhiều lúc con Xinh nhìn chet bôit kem nôitrao ra hai bên mep, đồng nhô bôit con trau keo cay meo nhoc trong một buổi trôa hea rồi nôilấy tay thaim nôôic vuot qua, nhông vì giain cai chaim

